

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 ft — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. I. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca I. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Munkára fel!...

Pécs, 1896. augusztus hó 25

(*) Bármit is állítanak kommandóra cikkező lapjaink, megbízható, sőt nagyon is legmegbízhatóbb helyről vett értesüléseink szerint a választások, amint azt már régebben megirtuk volt, még a folyó évben, és pedig október havában fognak országsszerte megtartatni. Kétszázötven hivatalos kormányparti jelölt boldogítja majd szép Magyarországot, köztük Pécs sz. kir. városa is kap majd egy diszpéldányt, nem számítva, hogy a vármegye minden kerületében szerencsét próbál ez a honboldogító párt. Jegyzők, zsandárok kellőleg begyakorolvák, a főispánok személyesen fogják még e hó folyamán és a jövő hónap első felében kézhez venni az alkotmányos költéseket, a miből az idén oly bőven kijut, mint harminc esztendő óta még soha. Hogyne, mikor csak a legközelebb kibocsátandó 150 milliós vasuti kölcsönből is ropogós másfélmilliócska jut a pártkaszának, melyet a kibocsátási árfolyamkülönbségekből szereznek meg.

Mindezek azonban csak régi „liberális“ gyakorlatot képeznek és csak a lelkiismeretlen kiméletlenség és a Tarnóczyak garázdálkodása lesz gyalázatosabb, mint eddig volt. És fog a lángeszű Bánffy paktálni oláhokkal, szászokkal, rácokkal, tótokkal, számos helyen a néppárttal, sőt magával az ördöggel is, csak hogy szava-

zatokat nyerjen. Ezt előre tudjuk, mert adataink vannak rá, hogy így lesz, s azért kizárólag a hazai polgárok becsületességétől és hazafiságától fog függni: hogy sikerül-e a kormánynak ez a nemzetellenes manővere, vagy a becsület és politikai jellemesség győzedelmeskedjék.

És lehetséges lenne-e, hogy az ország polgárai még most sem látnák tisztán, hogy hová jutott ez az ország, melyet egykor Kanahánnak hirdetett a nemzeti büszkeség? Igaz, akik port akarnak hinteni a világ szemébe, azok az állítólagos vagyoni jólét bizonyossága gyanánt külsőségekre, jelentéktelen apróságokra hivatkoznak, vagy a különböző pénzintézetek virágzó forgalmára utalnak. De tessék csak megnézni a telekkönyvet, ahol a betáblázott adósságok milliói évről-évre ijesztő módon szaporodnak. Tessék ezeket komolyan megfontolni s akkor beszéljünk, különösen a gazdaközönység sorsáról, melynek a földje sorban árverés alá kerül.

Kell-e bizonyítgatnunk, hogy az iparososztály helyzete szintén csak nyomorúságos tengődés? Még élénk emlékezetünkben van — hiszen ezelőtt husz-harminc évvel mindenki láthatta — hogy a dolgozni szerető iparos aránylag jólétben élt Magyarországon. Minden városban tucat-számra voltak a gazdag iparosok, akik szorgalmuk gyümölcse gyanánt tekintélyes vagyont gyűjtöttek össze, — és a kisebb mesteremberek nem ismerték a szükségét,

sőt olyan tisztességesen megélhettek, hogy nem cséréltek volna a hivatalnokokkal...

De ugyan hány iparos van most, aki gazdagságra tesz szert, hacsak örökség útján nem jutott vagyonhoz? És hol van az a kisebb mesterember, aki munkája után jogos igényeihez mértén meg tudna élni? Vajjon nem azt látjuk-e lépten-nyomon, hogy az iparosok apró-cseprő hivatalok után kapkodnak? Hát vajjon ezek fölálloznak-e függetlenségüket s elmennének-e fehér rabszolgáknak, ha tanult mesterségük megadná nekik a mindennapi kenyeret? Arról nem is szólunk, hogy a mezői munkások nagyrésze már is a szocialisták táborába szegődött, a többi meg — különösen vármegyénkben — kivándorol. Ha ezeknek sorsuk lényegesen nem javittatik, azon vesszük magunkat észre, hogy egy végtelen tömeg kenyérért kiáltozó embercsoport döngeti állami és társadalmi intézményeink kapuit, bebocsátatást, felvételt követelve a jogokkal bírók közé, szocialista lesz minden két keze munkája után élő és ez a mesterségesen is szított mozgalom hazánkat óriási válság örvényébe fogja sodorni...

Ha tehát az ország választó-polgárai végigtekintenek a haza különféle társadalmi osztályain, ha van szemük és a legcsekélyebb értelmük, látniok, érezniök kell azt a pusztulást és hátramenést, melyet ez a 67-iki kiegyezésnek minden visszaélésre és

A „Pécsi Figyelő“ tarcája.

A siró seb.

Van a falumbeli alsó temetőnek egy husz esztendővel ezelőtt megnyitott parcellája, a hol szélesebbek a sírok, mint a milyen hosszúak. Két, három, négy kis testvér csi csikál mindegyik alatt. Sőt egy olyan is van, a hol hat bogárkát földeltek el. Egyetlenegy télen betellett az egész vágás. Néhatt minden csöpp léleknek külön fejfát ültettek, másutt egy törzsökre szegeztek a hány, annyi ágat.

Az a rettenetes angyal, akit difteritisznek mondanak a doktorok, az költözött be a házainkba. Mink csak úgy neveztük paraszti szóval, hogy a torokbaj. Avval a vehemenciával, avval az ellenállhatatlansággal pusztított, mely az ujonkolt istenverésnek a természeté. Nem dézsmát szedett, hanem elvitte az egész java termést. Kalászkok maradtak utána csak meg, véletlen kalászkok.

Négy gyereke volt őszszel még a szegényszerű szücsnek. Egy már idegenben járt diákocská, a többiek apróságok: Jani, Lacika, Fercsike. A kit három közül előbb neventem: olyan volt szegényke, mintha úgy fogták volna föl csak. A többi fekete cigány

forma mind, mint az apjuk-anyjuk; amugy is fűgék, elevenek, szikraeszték. — Jani meg hamvasszóke, világoszemű, csendes bányászká. Aztán szegényke még pupos is volt. Nem nagyon, de mégis.

Azt mondják, az édesanyjának édes a gyermeke mind és egyforma. Hát ez igaz. Hanem azért emlékezzetek vissza mind, akik sokan voltak, hogy volt egy, akit mindnyájatok fölött becéztek.

A legkisebb, a legnagyobb, a fiu a leány, a legrosszabb, vagy tudom is én: melyik, de volt.

Azoknál, akikről én beszélek, a Fercsike volt a bece. Legkisebb is, legszebb is, okos is, csupa öröm az egész gyerek, pedig még csak negyedfél esztendő. A kis pupos már nyolc. Két isromba járta már az első iskolát, haszon nélkül. Nyámnyiha feje nem vette be a betűt.

Egyszerre csak hirtelen szaladt az ujfajta istenátjának. Hogy a gyerekek fölfordul nagy hirtelen a világ, s csak olyan hirtelen magához tért, a nyakát fájlatja, de nem tud ságosan. Se ráolvasás, se az ecetes korpa, se a herbaté nem mulasztja el.

Azt mondják, így ragadós, úgy ragadós. Ehol Jancsi iskolába jár. Gyerekehalott, ha van az utcában, neki oda be kell nézni. Egy krajcárért, kettőért segít a temetőből haza-

vinni az asztalozhoz a könnyű, gyerekeknek való, kis szentmihály lovát. Mégis: odasse a világnak.

— *Basika megkapta a szegénykeket* —
ajtóig se, (rossz a csizmácskaja szegénynek) — mégis megkapta a veszedelmét. Sebessen elbánt vele. Így este rajta esett valami erős rázóhideg, aztán elaludt. Mikor fölérzett: már a nyakát fájlatja.

— Jaj Istenem.
— Nagyon e?
— Néha nagyon.
— No csak türtőztessd lelkem. Reggel elbujuk a doktort.
— Meg körtemuzsikát is kapok, ugy e?
— Kapsz édes szivem, kapsz, csak csendesedj.

És elhallgatott. Nem aludt. De a körtemuzsikát meg akarta érdemelni. Száraz ugató köhögéseit belefojtotta vánkoscájába.

Korán reggel elmentek a doktorért. Csak délfelé jött el, annyi volt az ügye. Szerencsétlenebbek sohse voltak a doktorok, mint akkor. A gyilkos veszedelemmel szemközt úgy álltak, teljes tehetetlenül. Alig is ismerték azelőtt csak könyvből.

— Ugy-e, alásan kérem . . . az?
Az orvos csak szemével intett.
— Édes barátom: Az Isten jó.
Jó is. Huszonnégy óra mulva szárnyakat növesztett a Lacika kis fehér lelkének.

11146. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Siska Ádámné végrehajthatónak, Frankenstein Jakabné végrehajtható ellen 9 frt 70 kr tőkekövetelés a jár. iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő Pécs városában fekvő, a pécsi 6566. sz. tjkvben felvett + 5516 4/a hrsz. 6. sz. házra, udvarra 1620 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, a hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi szeptember hó 15. napján d. e. 10 órakor Pécsen a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 162 frtot késpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy minisiteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi május hó 27-én.

Lukrics István
kir. táblai bíró.

12464. sz.
tkvi 1896.

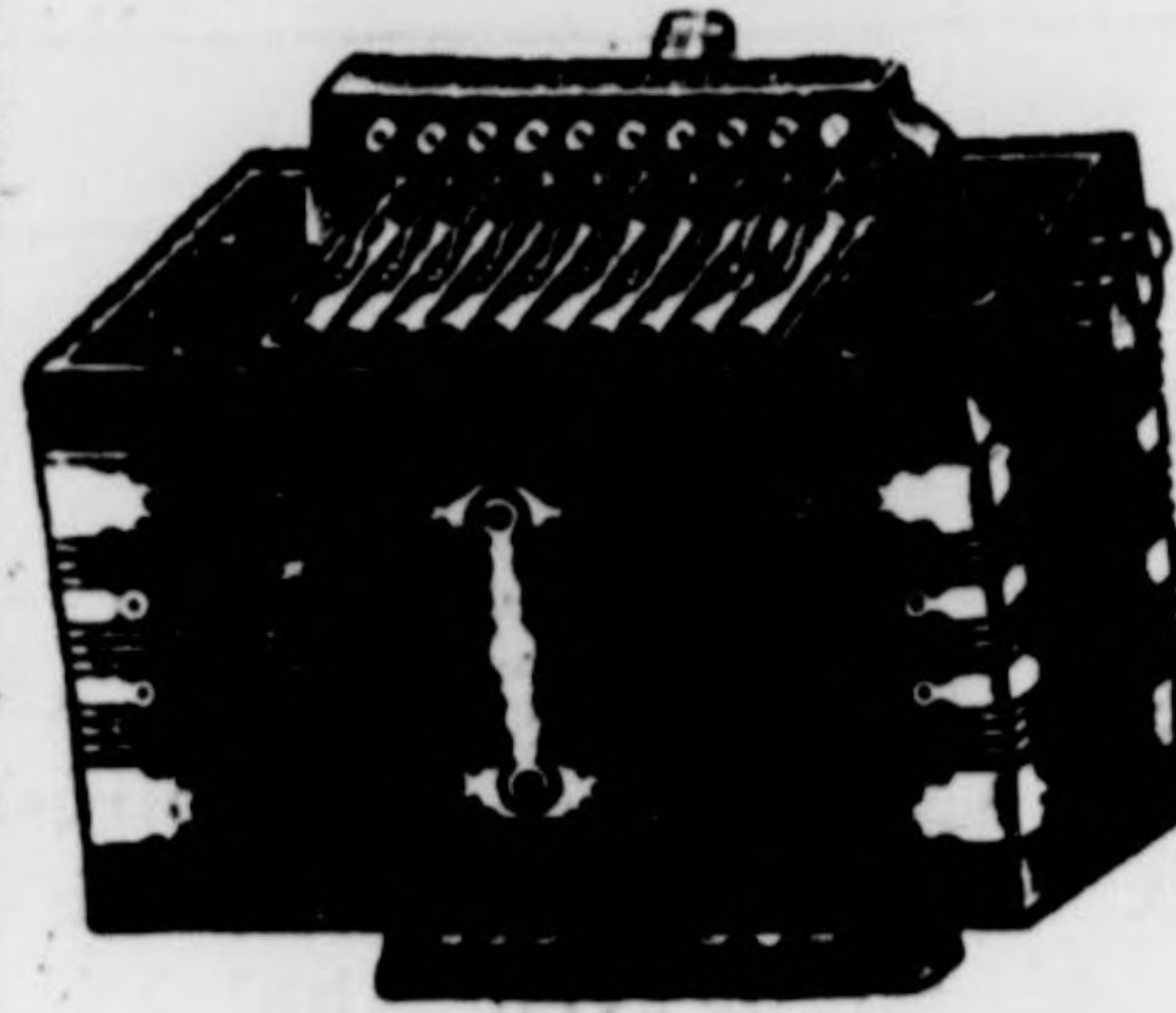
Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Rézbányay János végrehajthatónak, Schler Antal végrehajtható ellen 18 frt 75 kr. költség a jár. iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Pécs város határában fekvő a pécsi 2014. sz. tjkvben felvett + 3089/c. hrsz. 399 sz. házra 1800 frt becsárban, mint kikiáltási árban, az árverést elrendelte, a hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi szeptember hó 14. napján d. e. 10 órakor Pécsen a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 180 forintot késpénzben, vagy az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy minisiteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék tkvi osztályánál 1896. évi június hó 21. napján.

Lukrics István
kir. táblai bíró.

„Bohemia”

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain érozvédőkkel, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír.

40 hangu 2. sz. nagyságu 15 1/2 x 33 cmtr. 4 frt, valdi aczél hangu 5 frt.
60 " 3. " " 17 x 34 " 5 " " " " 6 50
80 " 4. " " 17 1/2 x 34 1/2 " 6 " " " " 8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó, csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonként 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,

harmonika-gyáros, Graslitz, (Böhmen.)

Meghívó.

A „harkányi népbank szövetkezet”
folyó évi szeptember hó 6-án délután 3 órakor
a ref. iskola termében tartandó

ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSRE

TÁRGYAK:

1. A felügyelő bizottság jelentése.
2. Az 1895 ik évi számadás előterjesztése.
3. A végleges lezároláshoz hattagu felszámoló bizottság megválasztása.
4. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére elnökileg három tag kinevezése.

Harkány 1896. augusztus 16-án

SZÜCS SÁNDOR
ig. elnök.

A „harkányi népbank szövetkezet” számadása az 1895. évről.

MÉRLEG SZÁMLA.

Vagyon	frt	kr.	T e h e r	frt	kr.
Leltár (butorokban)	16	50	3 évi összes heti befizetés	2074	80
Rendelt sorsjegyekben	8	50	2 évi vagyona	104	08
Betét hátralékban	379	30			
Késpénzben	1774	58			
Összesen:	2178	88	Összesen:	2178	88

JÖVEDELMI KIMUTATÁS.

Veszteség	frt	kr.	N y e r e s e g	frt	kr.
Kezelési díj	27	91	Kamatokban	93	73
Leltári könyvek leírása	20	35	Késedelmi kötbérekben	9	46
Vegyés kiadás	68	14	Intés díjakban		80
			Veszteség	12	41
Összesen:	116	40	Összesen:	116	40

Harkány, 1895. december 31-én

SZÜCS SÁNDOR,
ig. elnök.

FELSŐ DAKA JÁNOS,
elnök.

Jelen számla, illetve mérleg, a számadási könyvek alapján helyesen vezetettek igazoljuk.

Harkány, 1896. augusztus 16-án.

Dr. Heller József

Kann Dávid
felügyelő bizottsági tagok.

Illenberger Vilmos

A felügyelő bizottságnak az eddigi szives fáradozásaiért köszönetét nyilvánítja.

Az igazgatóság.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Munkára fel!...

Pécs, 1896. augusztus hó 25

(*) Bármit is állítanak kommandóra cikkező laptársaink, megbízható, sőt nagyon is legmegbízhatóbb helyről vett értesüléseink szerint a választások, amint azt már régebben megirtuk volt, még a folyó évben, és pedig október havában fognak országsszerte megtartatni. Kétszázötven hivatalos kormánypárti jelölt boldogítja majd szép Magyarországot, köztük Pécs sz. kir. városa is kap majd egy diszpéldányt, nem számítva, hogy a vármegye minden kerületében szerencsét próbál ez a honboldogító párt. Jegyzők, zsandárok kellőleg begyakorolvák, a főispánok személyesen fogják még e hó folyamán és a jövő hónap első felében kézhez venni az alkotmányos költéseket, a miből az idén oly bőven kijut, mint harminc esztendő óta még soha. Hogyne, mikor csak a legközelebb kibocsátandó 150 milliós vasúti kölcsönből is ropogós másfélmilliócska jut a pártkaszának, melyet a kibocsátási árfolyamkülönbszetekből szereznek meg.

Mindezek azonban csak régi „liberális“ gyakorlatot képeznek és csak a lelkiismeretlen kiméletlenség és a Tarnóczyak garázdálkodása lesz gyalázatosabb, mint eddig volt. És fog a lángeszű Bánffy paktálni oláhokkal, szászokkal, rácokkal, tótokkal, számos helyen a néppárttal, sőt magával az ördöggel is, csak hogy szava-

zatokat nyerjen. Ezt előre tudjuk, mert adataink vannak rá, hogy így lesz, s azért kizárólag a hazai polgárok becsületességétől és hazafiságától fog függni: hogy sikerül-e a kormánynak ez a nemzetellenes manővere, vagy a becsület és politikai jellemesség győzedelmeskedjék.

És lehetséges lenne-e, hogy az ország polgárai még most sem látnák tisztán, hogy hová jutott ez az ország, melyet egykor Kanahánnak hirdetett a nemzeti büszkeség? Igaz, akik port akarnak hinteni a világ szemébe, azok az állítólagos vagyoni jólét bizonyossága gyanánt külsőségekre, jelentéktelen apróságokra hivatkoznak, vagy a különböző pénzintézetek virágzó forgalmára utalnak. De tessék csak megnézni a telekkönyvet, ahol a betáblázott adósságok milliói évről-évre ijesztő módon szaporodnak. Tessék ezeket komolyan megfontolni s akkor beszéljünk, különösen a gazdaközönység sorsáról, melynek a földje sorban árverés alá kerül.

Kell-e bizonyítgatnunk, hogy az iparososztály helyzete szintén csak nyomorúságos tengődés? Még élénk emlékezetünkben van — hiszen ezelőtt husz-harminc évvel mindenki láthatta — hogy a dolgozni szerető iparos aránylag jólétben élt Magyarországon. Minden városban tucat-számra voltak a gazdag iparosok, akik szorgalmuk gyümölcse gyanánt tekintélyes vagyont gyűjtöttek össze, — és a kisebb mesteremberek nem ismerték a szükségét,

sőt olyan tisztességesen megélhettek, hogy nem cseréltek volna a hivatalnokokkal...

De ugyan hány iparos van most, aki gazdagságra tesz szert, hacsak örökség útján nem jutott vagyonhoz? És hol van az a kisebb mesterember, aki munkája után jogos igényeihez mértén meg tudna élni? Vajjon nem azt látjuk-e lépten-nyomon, hogy az iparosok apró-cseprő hivatalok után kapkodnak? Hát vajjon ezek fölálloznának-e függetlenségüket s elmennének-e fehér rabszolgáknak, ha tanult mesterségük megadná nekik a mindennapi kenyeret? Arról nem is szólunk, hogy a mezei munkások nagyrésze már is a szocialisták táborába szegődött, a többi meg — különösen vármegyénkből — kivándorol. Ha ezeknek sorsuk lényegesen nem javittatik, azon vesszük magunkat észre, hogy egy végtelen tömeg kenyérért kiáltozó embercsoport döngeti állami és társadalmi intézményeink kapuit, bebocsátatást, felvételt követelve a jogokkal bírók közé, szocialista lesz minden két keze munkája után élő és ez a mesterségesen is szított mozgalom hazánkat óriási válság örvényébe fogja sodorni...

Ha tehát az ország választó-polgárai végigtekintenek a haza különféle társadalmi osztályain, ha van szemük és a legcsekélyebb értelmük, látniok, érezniök kell azt a pusztulást és hátramenést, melyet ez a 67-iki kiegyezésnek minden visszaélésre és

A „Pécsi Figyelő“ tarcája.

A siró seb.

Van a falumbeli alsó temetőnek egy husz esztendővel ezelőtt megnyitott parcellája, a hol szélesebbek a sírok, mint a milyen hosszúak. Két, három, négy kis testvér csi csikál mindegyik alatt. Sőt egy olyan is van, a hol hat bogárkát földeltek el. Egyetlenegy télen betellett az egész vágás. Néhatt minden csöpp léleknek külön fejfát ültettek, másutt egy törzsökre szegeztek a hány, annyi ágat.

Az a rettenetes angyal, akit difteritisznek mondanak a doktorok, az költözött be a házainkba. Mink csak úgy neveztük paraszti szóval, hogy a torokbaj. Avval a vehemensséggel, avval az ellenállhatatlansággal pusztított, mely az ujonkolt istenverésnek a természeté. Nem dézsmát szedett, hanem elvitte az egész java termést. Kalászkok maradtak utána csak meg, véletlen kalászkok.

Négy gyereke volt őszszel még a szegényszerű szücsnek. Egy már idegenben járt diákocská, a többiek apróságok: Jani, Lacika, Fercsike. A kit három közül előbb neventem: olyan volt szegényke, mintha úgy fogták volna föl csak. A többi fekete cigány

forma mind, mint az apjuk-anyjuk; amugy is fűgék, elevenek, szikraeszték. — Jani meg hamvasszóke, világosszemű, csendes bargecske. Aztán szegényke még pupos is volt. Nem nagyon, de mégis.

Azt mondják, az édesanyjának édes a gyermeke mind és egyforma. Hát ez igaz. Hanem azért emlékezzetek vissza mind, akik sokan voltak, hogy volt egy, akit mindnyájukat fölött becéztek.

A legkisebb, a legnagyobb, a fiú a leány, a legrosszabb, vagy tudom is én: melyik, de volt.

Azoknál, akiről én beszélek, a Fercsike volt a bece. Legkisebb is, legszebb is, okos is, csupa öröm az egész gyerek, pedig még csak negyedfél esztendő. A kis pupos már nyolc. Két isromba járta már az első iskolát, haszon nélkül. Nyámnyiha feje nem vette be a betűt.

Egyszerre csak hirtelen szaladt az ujfajta istenátjának. Hogy a gyerekek fölfordul nagy hirtelen a világ, s csak olyan hirtelen magához tér, a nyakát fájlalja, de nem tud ságosan. Se ráolvasás, se az ecetes korpa, se a herbaté nem mulasztja el.

Azt mondják, így ragadós, úgy ragadós. Ehol Jancsi iskolába jár. Gyerekehalott, ha van az utcában, neki oda be kell nézni. Egy krajcárért, kettőért segít a temetőből haza-

vinni az asztalozhoz a könnyű, gyerekeknek való, kis szentmihály lovát. Mégis: odase a világnak.

Lacika meg hetek óta se volt az utcaajtóg se, (rossz a csizmácskájá szegényke) — mégis megkapta a veszedelmet. Sebessen elbánt vele. Így este rajta esett valami erős rázóhideg, aztán elaludt. Mikor fölérzett: már a nyakát fájlalta.

— Jaj Istenem.

— Nagyon e?

— Néha nagyon.

— No csak türtöztesd lelkem. Reggel elbujuk a doktort.

— Meg körtemuzsikát is kapok, ugy e?

— Kapsz édes szívem, kapsz, csak csendesedj.

És elhallgatott. Nem aludt. De a körtemuzsikát meg akarta érdemelni. Száraz ugató köhögéseit belefojtotta vánkoscájába.

Korán reggel elmentek a doktorért. Csak délfelé jött el, annyi volt az ügye Szerencsétlenebbek sohse voltak a doktorok, mint akkor. A gyilkos veszedelemmel szemköst úgy álltak, teljes tehetetlenül. Alig is ismerték azelőtt csak könyvből.

— Ugy-e, alássan kérem... az?

Az orvos csak szemével intett.

— Édes barátom: Az Isten jó.

Jó is. Huszonnégy óra mulva szárnyakat növesztett a Lacika kis fehér lelkének.

hazafiatalanságra felhasználható alapján elős-
kődő rendszer itt előidézt! . . .

Es ezek az emberek, akik szegyen-
kezni már egyáltalában képtelenek, mert
hiúságuk és kapzsiságuk kielégíthetetlen,
akik ezt a kárhuzatos rendszert fentartot-
ták és tovább építették, nem elégszenek
meg azzal, hogy az országot a kifacsart
citrom sorsára juttatták. Még most is
eszőlősöknek mutatják magukat, még most
sem ismernek könyörületet a saját pusztuló
nemzetük iránt, melynek egy-egy agyon-
árverezett és sanyargatott tagja valóságos
„Ecce homo“-számba mehetne, ha nem oly
léha nép élne fel azt a rengeteg summá-
kat, a miket a szegény népből Ausztria
kedvéért kipréselgetnek. Ezek az urak szem-
élyes uralmuk fentartásáért készek újra
elalkudni ezt az országot, készek az osz-
trákok javára újabb terhekkel szaporítani
az amugy is elviselhetetlen közterheket és
eszeveszett vaksággal, lelketlen számításal
sodornak bennünket a végromlásba!

„Föl, ha istened van!“ — mondjuk
a költővel, és ti becsületes, jó magyar
hazafiak, akiket a kormányparti rút önérdék
még végleg az ő maszlagjával meg nem
métélyezett, sorakoztatok, hogy a bekövet-
kező képviselőválasztásoknál helyt állhas-
sunk és megküzdhessünk a függetlenségi
zászló alatt, melynek szent jelszava: min-
dent a hazáért; a hazát semmi ígérlet és
előnyért nem szabad föláldozni! Ne kés-
sünk, ne habozzunk, félre az egyéni ké-
nyelemmel és nembánomsággal, hanem
gyülekezzünk, állítsunk jelöltet és küzdjünk,
tegyünk meg mindent, hogy ezt a szeren-
csétlenné tett, kifosztott országot legelőbb
is legnagyobb ellenségétől: a mai kormány-
parttól, ettől a modern zsebrák-hadtól meg-
szabadítsuk! . . .

Videki hátralekosainkat tisztelettel kér-
jük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb
beküldeni.

A két szegény ember összeborult a hi-
deg tetem fölött. A bece belekapaszkodott
anyja szoknyájába, úgy nézte bámész szem-
ekkel, hogy apa anyja sír. Jancsi pedig a
halott játékjait szedegette össze, dugdosta
zsebre nagy örömet.

Csak délután szomorodott el, hogy el-
hessegették a koporsó mellől. Pedig ő szerette
volna vinni a keresztet, a kis pupos.

A két éjszakai virrasztástól, lelki törő-
déstől elernyedte édes anyát a Fercai ke zihá-
kolása költötte föl nehéz álmából. Inkább a
szívével hallotta meg.

— Te teszel úgy, kis báránym?

A gyerek szólni akart, de csak úgy el-
köhögte.

— Irgalmas Isten . . .

Minden előjel, minden próbálgatás nél-
kül fogta meg az édes kis virág gyöngye szá-
lát a tehetetlen rém.

A torkát nésték mindjárt.

— Mondjad édes csillagom: á . . .

Az öldöklő lehellet fehér köde terjengett
már a kicsi garaton.

A fagyos, szeles éjszaka ellenére félig
öltözötten futott a boldogtalan apa az orvo-
sért. Pedig tudta, hogy hasztalan. Az Isten
szörnyű ítélete ez már. Viassavehetetlen íté-
lete.

Az is volt. Vizhányó Mari, a zsellér.

H i r e k.

Pécs, 1896. augusztus hó 25.

Évfordulón.

Egykor, nem is olyan régen, három év-
vel ezelőtt még, egy nemzet örömeinek, egy
nemzet jókívánásának, egy nemzet szeretete
megnyilatkozásának napja volt a mai nap,
Lajos napja.

A nép szava: isten szava . . . Egy
embert, egy öreg, hazátlan aggastyánt öröm-
telve üdvözölt nem is olyan régen, három-
négy évvel ezelőtt még, a magyar . . . És
annak a hazátlan aggastyánnak végre lett
hazája: megnyugodott a sírban, melyet itt-
hon, a hazája szívében adott neki nemzete.

És éveken keresztül felzendült e napon
százszázok ajkáról az „éljen!“ s a kit éltettek,
az az aggastyán prófétai kort ért el és a
prófétai kor szent, jótékony halálával tört az
örök nyugalomra.

És szállt e napon egy nemzet szerete-
tének megnyilatkozása a messze idegenben
élő öreg emberhez. Körülvette egy nép jóki-
vánásaival s a magyar ünneplésének híré-
vel, a mely ünneplés neki, a hontalannak
szólt, Lajos napján, az ő nevenapján.

S aztán . . . lehullott a mi fejünk ko-
ronája . . . Meghalt, kit egy nemzet öröme,
egy nemzet jókívánása, egy nemzet szerete-
tének megnyilatkozása vett körül a mai
napon . . . Meghalt Kossuth Lajos.

Az idő kereke meg nem áll azonban.
Fordult azóta is, egyet, kettőt, hármat s ma
harmadszor értük meg Lajos napját, mióta ő
kit e napon ezelőtt szeretettünk, örömtünk és
jókívánásunk körülvelt az idegenben: itt,
hon van, a sírban, hová megtér pór és ki-
rály egyaránt, hová koronák hullanak le,
trónok, paloták és kunyhók dőlnek romba.

Ma, Lajos napján, legméltóbb buzgó
imádságot sóhajtani a mi Kossuth Lajos
apánkhoz:

Haza tértél és fogadtunk,
Mint nagy utról megtért madárt,
S ültetett fád gazdag lombja,
Mint kitárt kar, ölelve várt.

Szép fád erős, s virul egyre,
Virul a nép szabadsága:
S mosolyog is hű népédre
A beldogság nap-virága.

asszony előre gondolta. Még akkor, hogy a
Lacika szemét nem fogta le tisztára a szelid
nyomás. Mikor a halott szeme nem csukódik
le egészen, vártalakit . . .

A dologban, szegénységben, bajban
megedződött édes anya elájult. A mi édes
anyáinknak nem mesterségük pedig az elāju-
lás. De ez a csapás szíven érte.

Ugy locsolták föl, úgy öltöztették, úgy
támogatták két felül, míg a koporsót beszen-
telte a pap. Ugy kellett a két kis kereszt-
fáról lefejtetni a kezét.

Napok multak. Ugy járt-kelt szótlan
szokogással le-föl a csöndes házban, mint a
lélek. A férj a műhelypadon, a munkaasztalon
összetette a kezét, úgy fordult a hét fájdalmu
Mária felé, a fölfeszített Jézus felé.

— Édes Istenem, ne vedd el az eszét . . .
Édes Istenem . . .

Meg az asszonyát ajnározta.

— Anyja, feleségem. Térj magadhoz.
Ládd, az Isten megtartotta a többi kettőt.

A szerencsétlen asszony csak fejét csó-
válta. Nem szólt, de a szemeiből kibeszélt a
panasz.

— Az enyim nincs, nincs . . .

A kis pupos pedig az udvaron csigá-
zott. Bezörgetett az ablakon:

— Édes apám. Keressen patkószöveget a
csigámba.

Nem dönté meg pártoskodás
Viharának minden mérge,
Sem nem dulta belviszálynak,
Enyészetnek csunya férgé.

Áll magasan, s büzkén hordja
Egészséges koronáját.
Gyümölcséért, birtokosi:
Ültetőjét folyton áldják.

Téged áld a magyar nemzet:
Szabadság fánk ültetője:
Téged áld sok millió nép,
Szép hazánknek megmentője.

Pihenj, aludj most csendesen,
Éltünk boldog, már nem bajos.
Szellemed él, szép fád virul,
Pihenj, nyugodj: Kossuth Lajos!

Itthon van; nincs már messze idegen-
ben. Ma egy nemzet örömet, szeretetét, jóki-
vánásait itthon, hazájában fogadhatná . . .
ha élne.

De nem él.

Porladó testét sírhant fedi.

Az a sír ma virágos, könyttől áztatott.
És minden magyar ember fohásza ahhoz a
sírhoz száll ma.

Kossuth Lajos sírjához: Lajos napján!

Napirend 1896. augusztus 26-án.

Naptár: szerda, aug. 26. — Róm. kath.:
Zefirin. — Prot.: Zefirin. — Görög-kel. (aug. 14.)
Mikéás. — Zsidó: Elul 17. — Nap két 4 óra 55
perckor; nyugszik 6 óra 34 perckor. — Hold két
este 7 óra 24 perckor; nyugszik reggel 8 óra 9
perckor.

Időjárás: hőmérséklet 17 Celsius fok meleg,
légnomás 752 Kilitás a központi meteorologiai
intézet jelzése szerint: változó felhőzet, hűvös idő,
helyenkint csapadék várható.

— (Baranyamegye virilistái.)

Baranyamegye legtöbb adót fizetőinek név-
jegyzékét az egyes kir. adóhivatalok a jövő
1897 ik évre kiigazítván, a névjegyzék el-
len a felszólalások szeptember 1-től 8 ig meg-
tehetők. Folyó hó 9 én ülést tart a vármegye
igazoló választmánya, mely a névjegyzéket
véglegesen egybe fogja állítani. Esetleg fel-
lebbezések szeptember 15-től szept. 29 ig
adhatók be az igazoló választmánynál.

Dél felé bejött kenyeret kérni.

Az anya szegett neki kenyeret. Mig
odanyújtotta, azt tette hozzá:

— Ön, miért nem térád nézett az Is-
ten inkább . . .

A gyerek nem értette a mondást, csak
a tekintetet. A kenyeret letette, sirva fakadt,
leborult a padkára.

A rettenetes elszólás eszméltre hozta
a boldogtalan asszonyt. Főlemelte a kis pu-
pos fejét, megcsókolta síró szemeit.

— Lelkem, édes gyerekem, ne, ne,
hiszen csak úgy szeretlek én téged is, te.
Te vagy az én kedves gyerekem.

Jani csak visszaborult.

Aztán föl se kelt többet. Sirásában el-
nyomta az álm. Aludt estig, akkor már
ölelve tartotta az angyal. El se eresztette. Az
Isten ránézett.

Ez az, amit az édes anya soha se fe-
lejt el, ez az, amit ezerszer megbánt, ez az,
a miért mindennap templomba mén, a mit
százszor meggyónt. Elfeledte a többit, el a
legkisebbet, el minden mást. Ez az a síró
seb . . .

. . . Hazámbeli ösmerősök, te édes öcsém,
utóbb fakadt hajtása az erős fának: ezt az
írásomat titkoljátok el édes anyámtól . . .

Mi óra István.

— **(Egy órai mulatság a műkedvelők közt.)** Azt kérdeztük Bogyó bátyánktól lehet e már a próbát megnézni — megye e már a darab? — Majd e hét végére kérem, volt válasza a műkedvelők mesterének. De biz bennünket zaklatott a tudvágy mit is csinál az a „Sátán leánya“ a színpadunkon. Észrevétlenül meglestünk egy próbát. Mi természetesebb, hogy bemutattuk magunkat különösen a női szereplőknek. Perényi Katalin oly komolysággal fogadott bennünket, hogy azt hittük, legalább is Jászai Mari áll előttünk. Elbeszélte tiszteletreméltó komolysággal, mily nehéz szerep várakozik reá a vasárnapi előadáson; neki egy színésznőt kell személyesíteni, színésznő szerepet, nem színésznőnek színpadon! Képzelteti ön mily gondot ad ez nekem. — Hát én, szól hevesen a Fekete Zsuzsanna szereplője, egy fekete lelkű kázikulcsárnét személyesíték; feltehető ez rólam, még is megkísértem e gonosz lelkűséget, hisz a sebesültek enyhítésére teszem: volt a válasz. Legjobban szeretünk volna azzal a széphangu kis leánykával csevegni, de azt elrejtette előlünk a szűkkeblű Bogyó bátyánk, mondván: azt majd csak konfektnek mutatom be előadáson. És folyt a próba tüzzel vassal, mert rövid az idő ily nagyszabású 4 felvonásos darabra. A tiszteletes jelölt alakoskodott, Géza barátjával, Gubics üldözte hitelezőjét, Torday generalis katonásan intézkedett, Perényi Katalin szépen szavalt és üldözte az alakoskodást. Göthe e jelszavával „Világot, több világot“ Zsuzsanna asszony fonta a csel-szövényeket, Andris, Peti, Jancsi Borcsa, Lidi, Erzsi kedveseikkel vígan mókáztak, a Biró és Rektor uram Stellungba vágják magukat, és így mondják mondókaikat, sőt még József huszár is kitesz magáért. Szóval úgy látszik, hogy ezer keze volna a mi Bogyó bátyánknak, oly tüzzel és szeretettel oktatja beszédre, állásra, menésre, taglejtésre ezeket a nemes szivű csemetéket, mintha megdelejezte volna a talaj Bogyó bátyánk egész lényét. 20 éves korában sem lehetett ruganyosabb, élénkebb, mindenre kiterjedő rendező mint a milyennek most láttuk. Igazi szizifusi munkát teljesít. De meg is érdeklődik a kis műkedvelők, hogy megnézze őket minden nemes szivű ember ki nem csak a nemes, hanem a hasznost is pártolja. Ugy látszik ez meg is lesz, mert Valentinnal tömegesen rendelik a jegyeket az előadásra.

— **(Harc a szolgabírósi épület miatt.)** A barcsiak nagy nehezen megkapták a szolgabírósi épületet, de úgy látszik csak azért, hogy legyen a községbelieknek min hajba kapni. Amint onnét értesítenek bennünket, hát biz haragosa most egymásnak minden harmadik ember, a polgárok az előjáróknak, az előjárók a polgároknak. Okot erre pedig csak az e hó 17-én tartott községi rendkívüli közgyűlés ama tárgya adott, hogy az előjáróság, illetve a képviselőtestület elvetette némely ember érdekeit képviselő azon tervet, miszerint a község egy régi rozszant épületet vegyen meg 8000 frtért és azt lebontsa és újra felépítse, hanem inkább helyesen járván el, a község kellő közepén, t. i. Barcatelepen és Barca között olcsó pénzen vásárolt üres telket és ezen építendő a szükséges helyiséget. Természetes ezen most már az alvégiek összekaptak a felvégekkel, mert

régi, de igaz közmondás, hogy mindenkinek maga felé hajlik a keze. Az alvégiek hogyan is nézhessék el, hogy a szolgabírósi felvégek területére essék és megfordítva, tehát nincs más hátra, mint háborút izenni egymásnak. Ez meg is történt. Az érdekeltek t. i., akiknek érdekeit éppen mellőzték a helyválasztásnál, azok sehogy se nyugosznak bele a község határozatába, és azt az alispánnál már meg is felebbezték. Hogy milyen eredménynyel, az nagyon kétes, mert azt mindenki belátja, hogy ha egy alkalmas telket megkaphatni 1600 frtért, csak nem lesz egy község se bolond egy telket 8000 frtért venni, melyen ugyan ház is áll, mit azonban okvetlen le kell bontani, most már építsenek egy 8000 frtos telken 10000 frtos házat, hát ezt meg ki látta? Érdeklődéssel várjuk az alispáni határozatot.

— **(Erdőőri vizsgák.)** Az erdőőri szakvizsgák folyó évi október 19-én és a rákövetkező napokon tartatnak meg Baranya, Tolna, Somogy és Zalavármegyékre nézve, Pécsen a megyeházán. A kik e vizsgát letenni óhajtják, folyamodványukat a kir. erdőfelügyelőhöz nyújtják be.

— **(Pályázatok.)** A pécsi pénzügyigazgatóságnál egy számgyakornoki állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be a pénzügyigazgatósághoz. — A kaposvári törvényszéknél egy aljegyzői állásra pályázat hirdettetik. Pályázók két hét alatt adják be kérvényeiket.

— **(A pécsi szabómunkások szakegylete)** folyó hó 30-án (vasárnap) az egyet kerthelyiségében (Gyár-utca 7. szám), műkedvelő színelőadással és tánccal egybekötött kerti ünnepélyt rendez. Kezdeté a táncnak d. u. 3 órakor, az előadásnak este 8 órakor. Belépti díj: az első 3 sor előre váltva 40 kr., a pénztárnál 60 kr. A többi sor előre váltva 30 kr., a pénztárnál 40 kr. A zenét Korodi Károly közkedvelt népzene-kara szolgáltatja. Jegyek előre válthatók: Decsy A. vendéglős (Gyár-utca 7. sz.) Meiszner J. fodrász uraknál. Felülfizetések köszönettel fogadtnak, a „Népbarát“- és szaklapban nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély szeptember 6-án tartatik meg. Színpad kerül a „Cigány“ eredeti színmű 3 felvonásban Irta Szigligeti. Személyek: Várszegi, gazdag földes urfi * * *. Kurta, nagygazda, agglégény Engelmann Nándor. Gyuri, unokaöccse Zónik István. Márton, parasztagazda Decsi Antal. Rebeka, felesége Horváth Róza k. a. Évi, ennek leánya, első férjétől Fiamm Etei k. a. Zeiga, cigány Prunauer Ernő. Peti, Róssi, gyermekei Vicsi Péter, Borné Halászek Anna. Ferke, urasági gazdahajdu Ádám György. Kisbíró, Heil József. Kondorné, Arnold Lujza k. a. Sári, Panni, Erzsi, parasztleányok, Pozsgai Mária k. a., Bovara Katica k. a., Hartmann Paula k. a. Egy öreg, Steinmetz Keresztély. Násznagy, Reisz József. I-és, II-ik vőfény, Heil József, Kretska Alajos. Parasztnők és leányok, lakodalmas nép. — Idő: 1840. A két utóbbi felvonás néhány hónappal később Várszegi birtokán. Rendező Decsy Antal. Sugó Bass Lőrinc.

— **(Miniszeri köszönet.)** A vallás és közoktatásügyi miniszter elismerését és köszönetét nyilvánította özv. monostori Erreth Jánosénak iskolai célokra tett alapítványáért.

— **(Pártszervekedés Siklóson.)** Ma délelőtt 10 órakor várták, — mint az előre jelezve volt, — Olay Lajos orsz. képviselő érkezését a siklósi függetlenségi, a kik e célból az ottani „Pelikán“ szálló kerti helyiségébe hívták egybe a kerületbeli függet-

lenségi választók előbbkelőit, a kik lehetnek vagy kétszázán. De bizony a képviselő urat, mint a központ kiküldöttjét hiába várták, hanem megjött helyette egy, sürgöny Zsám-békről keltezve, mely aszerint a nevezett képviselő ur kiment a távolmaradását egy Köröm Mihályhoz, a siklósi függetlenségi kör elnökéhez intézett sürgönyben assal az indoklással, miután megbetegedett, tehát a szervezkedő ülést tartásuk meg nála nélkül. Ugy is történt. Tizenegy óra után Köröm Mihály előadta a türelmetlenkedő polgárok-nak Olay elmaradását a mi azonban nem képez akadályt, hogy a szervezkedés munkáját meg ne indítsák ebben a tulnyomóan függetlenségi kerületben. Köröm indítványára megválasztották legott a szervezkedő bizottságot, melynek feladata a legközelebbi nagygyűlés tárgysorozatát előkészíteni, és alkalmas jelöltet ajánlani. Ennek a bizottságnak tagjai lettek: Köröm Mihály, Baka Dániel, Rédei Károly, Sesits János, Szűts Dániel, valamennyien Siklósról; továbbá Vajda István, (Old), Béni János, (Vaiszló), Tóth Sámuel, (Vaiszló), Bordás János, (Nagy-Harsány), Osváth József, (Ipacsfa), Kecskeméti Pál (Ipacsfa), Dani János, (Nagy-Tótfalu), Püspöki Sándor, (Nagy-Tótfalu) Márton József, (Nagyfalu) Nagy Berta József, (Körös) Csabók Péter, (Gyúd) Nagy Balog János, (Csarnóta) Révész Lajos, (Vaiszló) Selymes László, (Matty) Kanizsai Ferenc, (Nagy-Harsány) Ózdi József, (Terehegy) Kássádi András, (Haraszi) Kis Kovács János, (Kis-Harsány) Geri József, (Rád) Törő János, (Old.) Es a bizottság valószínűleg szept. 8-ra hívja össze a nagygyűlést, a melyen — az általános hangulat szerint — Antal Pál nyug. főszolgabíró léptetik fel függetlenségi programmal.

— **(Munkások nyugdíjgyesülete.)** A magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egyesületének kezdeményezése folytán az ország nagyobb városaiban fiók nyugdíj-egyesületeket alakítanak a munkások. Ily nyugdíjgyesület van most alakulóban Pécsen is, melynek ha 50 tagja lesz, ez egyesület működését meg fogja kezdeni.

— **(Amerikai szőlőtelep.)** A szegvárdi állami amerikai 80 holdas szőlőtelepet a jeges és téli hideg miatt teljesen tönkretették. A szőlőtelepnek, mely közel a város alatt terül el, oly szerencsétlen fekvése van, hogy még eddig majdnem minden évben elöntötte a hegyekről alárohánzó zápor. A rajta termelt amerikai vesszők, mint bebizonyosodott, nem alkalmasak a kipusztult hegyi szőlők rekonstrukciójára és ezért most a közalapítványi uradalom tulajdonát képező sötétvölgyi hegyi erdő helyén új állami amerikai telepet létesítenek, mely azonban úgy félreesik, hogy nem lesz alkalmas tanulmányi célra.

— **(Ismét nagy jégverés.)** A napokban Szellőn és Kátolyban ismét nagy jégverés volt. Féliábnyni magasságban fődte a földet a jég, a mely tönkretett mindent, a mi a korábbi jégverések dacára még megmaradt.

— **(A törvényhatósági közutak költségelirányzata.)** Baranyamegye törvényhatósági közutainak 1897. és 1898. évekre szóló közgyűlésileg jóváhagyott költségelirányzata holnapról f. hó 26-tól kezdve

egész szeptember hó 10-ig közszemlére a főjegyzői hivatalban kitétetik s ellene esetleges felelősségek ez idő alatt adhatók be.

— **(A szerencsétlen furuglyás.)**

Furuglyás Imre, szegvárdi illetőségű, harmincöt éves, nős fuvaros, felment a szülővárosából a nagy Budapestre, hogy ott — a mostani millenniumi napok alkalmával — egy kis pénzre tegyen szert. Jól is ment neki a keresete, azonban ez okozta éppen a szerencsétlenségét, mert így többet költhetett a borra, mint szokott. És egy alkalommal borközi állapota összeütközésbe hozta a közcsenddel s ezért a kapitányság 2 forint pénzbüntetésre, esetleg 12 órai elzárásra ítélte. Az ítélet annyira bántotta Furuglyást, hogy mielőbb igyekezett tullenni a szép Budapest határára. Ugy is tett, de mert új lakóhelyét nem jelentette be s most le kellene fizetnie a 2 frt bírságot, vagy leülnie a 12 órai elzáratást, s mert sehol sem találják, hát körözik a szerencsétlen Furuglyást.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Tegnap este ismét öngyilkossági kísérletről tettek jelentést a rendőrségnek. Varga Sándor mezőszőlőművelő lakos, napszámos, ez az öngyilkosjelölt, aki meg akart válni az élettől, a mely terhes volt rá nézve. Hogy miért, azt nyilván maga sem tudná megmondani, mert most is részegségében akart megválni az élettől. Részeg állapotban indiai fakirnak képzelte magát és harakirit akart produkálni. Szerencsére nem a hasát metszette fel, hanem a torkát nyiszálta meg, a mi miatt ugyan elég vért vesztett, de az életét még sem veszti el. Bevitték a kórházba, a hol ma már minden veszélyen túlvan az öngyilkosjelölt napszámos.

— **(Beiratások a főreáliskolába.)** A beiratások a pécsi állami főreáliskolába szeptember 1., 2. és 3. napjain délelőtti 8 órától 12-ig, a mult tanév végén közzétett beiratási tudósításban közelebb ismertetett módok szerint történnek. A javító és pótló vizsgálatok f. hó 31-én délelőtt 8 órakor, a fővételi vizsgálatok pedig ugyanaznap délután 2 órakor fognak megtartatni.

— **(Kerékpárosok indulója.)** Holnap (szerdán) este mutatja be Rác Gusztó teljes zenekarával együtt azt az indulót, melyet a pécsi polgári kerékpáregyesületnek ajánlott. A bemutató a Dollinger féle „Hétfejedelem“ vendéglőben lesz. Lapunkban említettük nemrég Rác Gusztó ez indulóját, melyről azonban akkor még úgy voltunk informálva, hogy a pécsi bicycle klubnak ajánlja azt nótáskedvű szerzője. Az induló azonban „P. P. K. E. indulója“ címet kapott s így a pécsi polgári kerékpáros egyesület tagjai fognak annak ütemeire — világrekordot elérni.

— **(Szerencsétlenül járt asszony.)** Rác Istvánné, szőlő-utca 33-ik szám alatti lakos, tegnap este hat óra után ruhát akart szárítás végett a padlásra vinni. A létrán fel is ért már a legfelső fokig s azon állva feltette a kezében tartott ruhás kosarat az ajtóba. Eközben megcsuszott és a létrafokot elvesztvén a lábai alól, beleesett állával a létra felső hegyes végébe, mely alsó állkapcsát és torkát végighasította. Így zuhant le a földre s esés közben jobb mellén

is nagyobb sérüléseket szenvedett. A gyorsan előhívott rendőrök beszállították a szerencsétlenül járt asszonyt a városi kórházba, a hol most ápolás alatt van.

— **(Megszökött tolvaj.)** Kaiser (Pallér) János, pécsi születésű, 20 éves, nőtelen cipészségéd lopás büntetével van terhelve s e miatt kellene most a pécsi kir. törvényszék elé állnia. Kaiser azonban nem várta be, míg a törvény elé állítják, hanem eltávozott Pécsről s természetesen olyan helyre, melyet elfelejtett a törvényszéknek bejelenteni. A kir. törvényszék ezért elrendelte Kaiser (Pallér) János köröztesét. A körözött legény sovány testalkatu, fekete haju, barna szemű, beszél magyarul és németül. Ha valahol megtalálják, át fogják adni a kir. ügyészségnek.

— **(Lövésár Szentlőrincen.)** A hadsereg lövésárát a kiegészítésére szeptember 26-án Bar. Szentlőrincen katonai lövésárt tartanak. Vételre kerül minden 4-7 éves, 158 centiméter magas, katonai célokra alkalmas ló. E lövésárt ajánljuk lótarató gazdáink figyelmébe.

— **(Megijedt tolvajok)** Az egeri csendőrség tegnapelőtt éjjel éjjeli őrzés közben Kis Budmér község közepén egy csomó ruhát talált. Volt azok között lópokróc és ágytakaró, paraszt nadrág és kamgarn öltöny, még pedig zsinórzattal diszitve és egyéb ruhadarabok. A ruháknak gazdájuk nem akadt s egyelőre Nagy-Budmér község elöljáróságának gondozására bízták azokat a csendőrök és folytatják a nyomozást az esetleges tolvajok után, mert nem lehetetlen, hogy a ruhák lopásból származtak és a ruhátolvajok a csendőrorjáratról megijedve hagyták el azokat maguktól, a futásban kevesen menektek az elfogatás elől.

— **(Tolnamegye a tanítóknak.)** Tolnamegye hazánk ezer éves fenállásának emlékére ötvenezer forintos közmívelődési alapítványt tett. Kamataiból a megye tanítói, tanítónői és ovónői közül azokat fogják jutalmazni, a kik a magyar nyelv terjesztése közül érdemeket szereznek. Wlassich Gyula dr. közoktatásügyi miniszter ezért a vármegye közönségéhez köszönő leiratot küldött.

— **(A gyarmati csodákat.)** Somogy megye ez új speciálisát még mindig nagy tömegekben látogatja a nép. Kaposvár és vidékéről egész processziók mennek Gyarmatra, főképp ünnepnapokon. Tegnap Batéig Szegedről, külön vonaton több mint 500-an érkeztek, kik mind a gyarmati kutat keresték fel. A zarándokok legnagyobb része Szegedről és Bajáról volt.

— **(Tolvaj házibarát.)** Furcsa históriát mesélt el ma egy öreg parasztasszony a rendőrségnél. A fia be van rukkolva a hadgyakorlatokra, s most éppen Kaposvár vendégszeretétét élvezzi a többi honvédekkel együtt. Ez idő alatt a fiu feleségének valami ismerős férfit barátja jött a házhoz Kéméndről s ott vizitelt már négy nap óta. Az öreg asszony, ki nem lakik fiánál, tegnap este meglátogatta a menyét, ki szalmaövegységét a vendéglátással vidította fel. Öröme azonban ma reggel szomorúságra vált, mert a szívesen látott házibarát eltávozott s magával vitte a férjnek egy öltözet vadonatúj ruháját. A rendőrség most keresi a tolvaj házibarátot.

— **(Elkobzott dinnyék.)** Általános panasz, hogy az ideai dinnyepiacon alig lehet jó, édes dinnyét kapni. A rossz időjárás miatt vizepnyós és savanykás az ideai dinnye s van köztük igen sok, a mi egyenesen káros hatása az egészségre. Rendőrségünknek nagy gondja is van a dinnyepiacra s szigorúan ellenőrzi a dinnyék egészséges voltát. E szigorú ellenőrzésből kifolyólag foglaltak le Klehmán Teréz dinnyeárus asszonytól egy egész kocsi dinnyét, vagy 130 darabot, mint élvezhetetlen és a közegészségre veszélyes. Az elkobzott dinnyéket a gyepmesteri telepre vitték s ott átadták az örök enyészetnek.

— **(A Dunába fult.)** Schneider János dunaszekcsői borbélylegényt és Pösz Pál lakatos inast a nagy vizállás sem riasztotta vissza a Dunán való csónakázástól. Annyira ment már vakmerőségük, hogy a vígan forgó malomkerekek közé is mentek, nem gondolva arra, hogy ott könnyen bajuk eshetik. A víz sebes folyása elragadta a párnyi halászcsonakot s minden erőlködésük dacára oly erővel vágta a malom orrához, hogy a csónak szilánkokra tört s a két csónakázó a víz alá merült. Schneider János úgy látszik, nem vesztette el lélekjelenetét, mert a másik pillanatban a láncaba kapaszkodva kievickélt a vízből Pösz azonban a kerekek alá jutott és jó ideig nem jött fel a vízszinére. A közelben levő halászok látták a szerencsétlenséget s rögtön segítségére mentek a fuldokló fiúnak, de oly távol voltak tőle, hogy fáradozásuk eredménytelen lón, Pösz a habok elnyelték. Schneidernek az ijedségen és az önkéntelen furdón kívül más baja nem esett.

— **(Nazarénus asszony.)** A napokban beállított egy pécsi urnőhöz egy fekete öltözött ajtatos képű asszony és kijelentette, hogy ő az a Julis, a ki 7 év előtt szakácsné volt a háznál. Az urnő megkérdezte, mi járban van, mire Julis töredelmes arccal bevallotta, hogy ő, mikor 7 év előtt itt szolgált, sok rossz fát tett a tűzre. A piaci bevásárlásainál hatalmasan csalt, mindent többre számolt az áránál, s a többletet zsebre dugta. A kenyeret többre mondta, a zöldséget, gyümölcsöt, mindent mindent. Sőt mindenre is duplát befűtött, s a többet mindent, a mihez hozzájutott. Itt visszahozta ezt a konyharuhát, ebben is 2 üveg befűtött lopott, a ruha még megvan. Esedezik az urnőhöz bocsásson meg neki és szabja meg, mennyit térítsen vissza a lopásból. Ő minden áldozatra kész az örök boldogságért, mert ő Krisztus vallását követő nazarénus lett. A meglepett és meghatott urnő megbocsájtott a bűnbánó Julisnak és természetesen az okozott károkat is elengedte, mire Julis megkönnyebbült lélekkel távozott.

— **(Az egyéves önkéntesek bevonulása.)** Megirtuk, hogy a közös hadügyminiszter rendeletéből az ujoncok az idén nem október 1-én, mint az előző években, hanem október 5-én tartoznak bevonulni. Az egyéves önkéntesekre nézve azonban ez a rendelet nem mérvadó, csak úgy, mint az előtti, október 1-én tartoznak csapattesteikhez bevonulni.

— **(Kutbafult leány.)** Tóth János, nagyfalusi lakos két és fél éves Mari nevű leánykája a napokban egy délután az udvaron játszózatott édes anyja körül, ki a kut mellett szorgoskodott. Öt óra tájban a kis leány hirtelen eltűnt, de pár perccel előbb még az udvaron volt. Keresésére indultak és csakhamar meg is találták az ud-

varon levő csigás kutban, hova egy őrizetlen pillanatban beleesett. Még élt, mikor Varga János utána leereszkedett a kutba, de mire fel tudta hozni, halva volt. A gyilkos kut kávája alig egy láb magas és így a kis Tóth Mari vétkes gondatlanság áldozata. Jó volna a járásokban levő összes kutakat megvizsgáltatni és elrendelni, hogy a kutkák megfelelő magasságra emeltessenek, hogy így hasonló szerencsétlenségeknek végrevalahára eleje vétessek.

— (Kedvezmények az orsz. ügyvédgyűlés tagjai számára.) Az orsz. ügyvédgyűlés állandó bizottsága értesíti az ügyvédgyűlésre jelentkezett tagokat, hogy számukra a következő utazási és ellátási kedvezményeket eszközölte ki: Az orsz. ügyvédgyűlés tagjai a részükre megküldendő tagsági igazolvány alapján a magyar királyi államvasutakon és az ezek kezelése alatt álló vonalain az I-ső kocsiosztályban II-od osztályu jeggyel, a II-odik kocsiosztályban III-od osztályu jeggyel, és a III. kocsiosztályban fél II-od osztályu jeggyel utazhatnak Budapestre és vissza. Az orsz. ügyvédgyűlés vidéki tagjainak ellátásáról, elszállásolásáról és az összes kiállítási látványosságokra kiterjedő kedvezményes belépő jegyekről az állandó bizottság a „Millenniumi Utazási és Ellátási vállalat” utján gondoskodik, a melynek minden tag részére megküldendő prospektusa e tekintetben közelebbi felvilágosítást ad. Ezen vállalat által nyújtott kedvezmények, esetleg vasuti mérsékelt jeggyel összekötésben, a tagok családjai részéről is igénybe-

vehetők. A tájok a „Millennium Utazási és Ellátási vállalat” által nyújtott kedvezmények közül választhatnak, és pedig a jegyfűzeteket menettérrel jeggyel, ugyancsak lakással vagy anélkül, étkezéssel vagy anélkül és belépőjeggyel vagy azok nélkül vehetik igénybe.

— (Gyógyssérum a pestis ellen.) A bakteriologiai tudományak újabb diadala van. A keleti pestist szérummal meg lehet gyógyítani. Az akadémie de médecine legutóbb megtartott ülésén Monod katonai francia konzul a belügyminiszterhez intézett táviratot olvasott fel, a melyben Pascin, Khinában időző bakteriologus jelenti, hogy egy pestisben megbetegedett embert szérummal meggyógyított.

— (Az idei augusztus) a szó szoros értelmében szakított az augusztusok természetével s épen nem olyanak mutatta magát, amilyenek az augusztusok szoktak lenni, ki tudja hány százestendő óta. Ez a mostani elkezdett különködni s ahelyett, hogy vékony gunyában járt volna, legyezővel legyezte volna magát és fagyaltot fogyasztott volna, őszi magaviselettel állt elő. Melegség s érlelő jóságosság helyett kegyetlen játékot űzött a szegény emberekkel, akik pedig biztak benne s akik egyáltalában nem gondoltak arra, hogy az utolsó percben veszi el azt, amihez eddig csak a fagyos szenteknek volt valami jussa. Ez a különös s minden ősmert augusztust megcsufoló hónap szeptembervégi hangulatot keltett s csakis a huszonegyedik napon tért úgy a hogy magához, talán azért, hogy e tekintetben is végén csattanjon az ostor. Amennyi sötét, barátságatlan felhő összeverődhetett a magasban, eltakarva kékjét az égnek, annyi kóválygott a fejünk fölött az első husz napon, amennyi hűvös szél és dühöngő orkán összeszedelözhetett, annyi került együvé, hogy minden meleget

elkeressen s hogy közbe-közbe hatalmas jégesőt produkálva, milliókra rugó károkat okozzon. A szele, az esője, az égi háboruja gazdag változatban produkálta magát, megváltoztatván a rendes augusztus képét, amely szinte torz figurát mutatott. A nyaraló közönség, amely a hőségben máskülönbben is ijeszteső augusztus elől magas hegyek közé, vagy erős hullámokat verő tengerek partjára menekült, már napok óta huzódik haza s azok a máhakkal megrakodott bérkocsik, amelyek ilyen tájban a vasuti állomások felé szoktak dőcögni, most a pályaudvarok felől érkesnek, csendes mosolyra bírva azokat, akik itthon nyaralnak s akik egyáltalában nem kívánczoltak a fenyők világába, ahol itt-ott dörög mutatta magát s ahol látni lehetett azokat a magas ormokat, amelyekre egy-egy éjszaka alatt ráfeküdt a messze fehérülő hó. A nyaraló közönség makacsabb része ugyan még ott maradt, a hol fáznak, de csak becületből, a mi a törzsökös nyaralókhöz illik is. Az eddig nagyobbára csukott ablakok mellett alvó közönség, a melynek az esti s szabad ég alatt meghuzódó mulatóhelyekre sem volt igen kedve eljárni s a mely bölcs előre látással a hóna alatt hordta a felöltőjét, csakis szombaton kezdett egy kissé nyugtalankodni, mert hát végre valahára augusztusi hangulat szállta meg, ami azonban reggel és este mégis csak őszi hangulatba csapott át. Ez a kis meleg egyébként nem igen kelhetett nagyobb ijedelmet, mert az augusztusi hőség rendszerint Szent István nap táján éri el legmagasabb fokát s így egy kis nyári hevülést ettől a mostani augusztustól is el lehetett várni, a mely teljesen és mindenben nem tagadhatta meg magát. Azonban tegnapi már ismét őszi lett az idő és valóságos szeptemberi eső rontotta el ismét a jó időt.

XIX.

Ettől a naptól kezdve Calisto nem irt nekem többé, sem nem hallottam felőle hirt. Rossz sorsban kellett neki lennie, mert egy évvel később a Castagnetto birtok eladatott.

A kastélyban folyton egyhangú élet uralkodott. Emmánuel gróf ritkán ment ki, s csak vasárnaponként láttatta magát a vidéken, hol borult arckifejezése s komor tekintete miatt madárijesztőnek gondolták volna, ha nem ismerték volna az öreg gavallért. Az öreg Giovanni is mogorva volt, mint a kapufélfé s néma, mint a sir.

Alig hogy a nyár megérkezett, Di Cardiana marchesa a kastélyba jött lakni nejével.

Cecilia grófnő nagyon megváltozott egy év alatt. Arca nyugodt, de halavány volt; merengő arca, többnyire lesütve tartott szemének réveteg pillantása, mint a ki gondolataiba mélyedt, azt árulta el, hogy e szőke fő felett sok vihar vonult el.

Nem tudom, igaz e vagy nem, de azt gondolom,

Turinba a mondovi-i uton. Bérloinek azt mondta, hogy pár napig távol lesz.

D . . . lakosai nagyon elcsudálkoztak; sokat beszéltek, suttogtak róla uton-utfélen. Azt gondolták, hogy a castagnettói medvét végre megszelidítette a Villa Cervia kitaró urnője s hogy nem sokára mint jegyesek fognak a templomban kihirdettetni.

De az igazság nagyon hamar kitűnt, s egy két mulva már mindenki tudta, hogy Cecilia grófnő a fiatal Di Cardiana marcheséhez megy nőül, a cinos öltözött ifjuhoz, a ki minden reggel végig lovagol az országuton s (uram bocsá') minden leányra és asszonyra rákacsint, a kit csak az ablakban lát.

De most röviden el kell beszélnem, hogy mi történt a kastélyban Calisto távozása után.

Emmánuel gróf, ki a megtestesült rossz kedv volt a Calistoval folytatott beszélgetés után, elhatározta, hogy azonnal megkérdezi leányát elhatározása felől. De nem tette, nem tehette, mert félájultan lelte társalgónőjének karjai közt. A jámbor asszonyság csak franciául, angolul, meg himezni tudott, no meg Anna Radcliffe ártatlan regényeit olvasni. Azért a grófnőnek hirtelen való rosszulletét napszurásnak vette; a gróf, bár a nevetséges magyarázat boszantotta, semmit sem szólt, visszavonult, várván, míg leánya magához tér.

De a grófnő oly gyengének érezte magát, hogy ágyba kellett fektetni. Öt napig tartott láza és rekedtsége, a mit az orvos már nem tudom minek kereszttelt el. Az orvos véleménye és a társalgónő által adott magyarázat éppen kapóra jött Emmánuel grófnak, hogy

— (A recipe.) A belügyminiszter legújabb kiadott rendeletében megtiltja a gyógyszerészeknek az antipyrin, antifebrin, fenaecetin, migrenin, salipirin, recipe nélkül való kiadását. Tagadhatatlan, hogy a közönség e miatt sokszor később jut azokhoz az orvosságokhoz, amelyek a fájdalmat gyorsan szüntetik meg, de az esetleges kellemetlenségek és balesetek kikerülése végett mégis csak üdvösebb, ha a gyógyszerészek orvosi rendelésre adják ki a szereket.

— (Kántorváltás.) Mária-Gyűdön, ezen a híres bucsujáró helyen, most volt a kántorváltás, mely alkalommal Mec József gyűdi volt kántor örökébe, ki félszázadon át gyönyörködtette a bucsujáró híveket gyönyörű énekkel és orgonajátékával, Szalai István megyefai tanító választotta meg.

— (Véres verekedés Dályokon.) Matanov Márkó, Matanov Jaksa és Matanov Gyuró szelid erkölcsű, békés polgárai voltak idáig Dályok községnek: abból a csendes, sekinek se ártó sokac fajból származók, a melyeknek a vére csak fölingerelve vagy bortól nagyon fölhevülve vágyakozik valamelyes duhajkodás után. Nagy bucsu volt azonban most Dályokon, s nagy vigasság a faluban mindenfelé, úgy hát a Gubicza Andrásház korcsmájában is, a hol egy csomó Matanov rokon idogált. A Matanovék és társaik mulatságát egy dályoki cigány estefelé megromtotta: Jockovits Cvetko erős borközi állapotban az asztaluknál termett és a szemükre lobbantotta, hogy valamelyik rokonuk pénzt akart tőle lopni. Matanovék csititgatták: ne sértgesse elhalt rokonukat igaztalan vád-

dal. Jockovits Cvetko erre eltávozott. Este 8 óra volt, a mikor Matanovék is odabagyták a korcsmát és hasaindultak. Utközben, a mint a Jockovits háza elé értek, a házból kirontott Jockovits Cvetkó, a ki bizakodva a vasvillájának az erejében, ezzel a jó ve-rekedő készséggel hirtelen megtámadta Matanovékat. Matanov Jaksa hamarosan kicsavarta a vasvillát a gyöngébb cigány kezéből, de nem érte be azzal, hogy veszedelmes ellenfelét ilyenformán ártatlanná tette: ritka kedve kerekedett a viaskodásra és a többi Matanovtól segítve, rárontott Jockovitsra. Matanov Gyurónak hatalmas fadorong került a kezébe, Matanov Márkó pedig székelt ragadott és így alaposan fölfegyverkezve, most már hárman támadtak a cigányra. A cigány agyba-főbe verve, mellén megsebesítve s vértől elborítva a földre bukott és eszméletét veszítette. A ház népe aztán fölszedte a földről a súlyosan megsebesült cigányt és másnap följelentette az esetet az előjáróságnak, a mely értesítette a dolgról a mohácsi kir. járásbírószágot. Kovács Kálmán vizsgálóbíró kiment Dályokra a sértett megvizsgálása és a nyomozás megejtése végett. Dr. Göbel maissi körorvos agyvelőrázkódást és súlyosabb természetű sebeket konstataált Jockovits Cvetkón, a ki a kihallgatáskor beszélni még nem tudott és így vallomást sem tehetett. A meg-ejtett nyomozás azonban csakhamar kiderítette a tetteseket a három Matanov személyében, a kik most a további vizsgálat érdekében le vannak tartóztatva.

Művészet, irodalom.

○ Somogyiék Kaposvárott. Somogyi Károly színtársulata javában folytatja már előadásait a kaposvári szinkörben. A „Nebántsvirág“-ban egy új énekesnőt mutatott be a direktor a kaposváriaknak; Hegyesy k. a. az új énekesnő, ki szépen játszik, de — gyengén énekel. A „Hun utódok“-ban Angyal Ilka nyerte meg a kaposváriak tetszését, a kik azonban Balogh Etelt nem tudják egyhamar elfeledni. A „Kis hőrcsög“-ben Kézdi Juliska hódított, Polgár és Boross pedig kacagtattott. Szombaton a „Szép Heléna“, vasárnap a „Három Kázmér“ ment, — mely utóbbi darabot a kaposváriak hamarabb látták, mint mi pécsiek.

○ A magy. kir. operaház másora augusztus hó 26-tól augusztus hó 30-ig. Szerda. A walkür. Sedlmayer, Hilgermann, Diósy, Rotter, Ábrányiné, Pewny, Kacér, Valent, Berts, Rittershaus, Szendrői, Ney D., Kezdeté 7 órakor. Csütörtök. Jó éjt Pantalon ur! Naila. Ábrányiné, Kacér, Valent, Hegedüs, Dalnoki, Várady, Müller, Carbone Pini. Péntek. Siegfried. Sedlmayer, Pewny, Hilgermann, Perotti, Dalnoki, Takáts, Szendrői, Ney D. Kezdeté 7 órakor. Szombat. A korrigán. Ércember. Müller, Carbone, Pini. Vasárnap. Az istenek alkonya. Sedlmayer, Rotter, Pewny, Kacér, Valent, Hilgermann, Perotti, Ney D., Takáts, Beck. Kezdeté 7 órakor. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gy. a M. K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárokon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlászek. I—III. sorban. 4 frt 30

vendége előtt valami okát adja Cecilia betegségének és őt rövid távolléte miatt kimentse.

De alig kelt fel az ágyból Cecilia, alig hagyta el szobáját, a gróf rövid beszélgetésbe eredt vele; feltárta szándékát és értésére adta leányának, hogy elhatározása tántoríthatatlan.

A szegény gyermek nem is álmodott arról, hogy egy leány ellene is szegülhet atyja akaratának. Sokat airt titkon, de azután elfogadta a fiatal marchesét jegyesének.

Mikor a gróf ezt a győzelmet nyerte leányán, nagy buzgósággal nézett ügyei után. Mindenekelőtt elhatározták, hogy a menyegző Turinban lesz. A marchese elutazott s két hét múlva az öreg Di Cardiana marchese személyesen jött el jövendő menyét üdvözölni s őt Emmánuel gróffal egyetemben a fővárosba kísérni.

D... környéke hamar megtudta, hogy Cecilia grófnőből Di Cardiana marchesa lett, s hogy férjével Párizsba utazott, hol a boldog pár a telet fogja tölteni.

Emmánuel gróf nem kísérete el leányát. A menyegző után visszatért a kastélyba, hol egyedül, szomorúan élt; az öreg Giovanni még szomorubb és kedvetlenebb volt nála.

A Villa Cervia kastélyba csak a plébános, Don Bernardo látogatott el, hogy szokása szerint elveszítse sakkjátzmait. A kápolnában a misék megszűntek, s a gróf visszatérése után a plébánia templomba kezdett eljánni.

A kastély mintha ki lett volna halva, és a vidék szegény népe még jobban emlékezett a Casellikre, mint valaha. De megemlékeztek Caselli anyja mellett a kis

szőke grófnőről is, a ki Turinba utazása alkalmával nem valami meglegedett arcot mutatott.

Nem kell itt elhallgatni, hogy mielőtt elutazott, ajándékokat osztogatott szét a parasztok között. Azt beszéltek, hogy az öreg Giovanni kíséretében egész Castagnettoig ment, a meddig máskor soha sem ment, s miután a bérlőknek szeretetteljesen kérdezősködött egészsége és helyzete felől, szép rakás pénzt osztott ki közöttük.

Emmánuel gróf minden alkalmat került, hogy Calistó szőke ne jöjjön. Don Bernardónak, ki egyszer vigyázatlanul dicsérni kezdte előtte, szárazan felel.

— Láttam Turinban. San Giovanniba jött, mikor a menyegzőt tartották. Felismertem s ő gyorsan eltávozott.

Calistó valóban volt Turinban, honnan három, vagy négy levelet írt nekem. Éppen pénzt akart kölcsön felvenni, mikor a jegyesek a fővárosba értek. Jelen akart lenni a menyegzői szertartásnál, ott volt a templom hajójában, s ez rossz volt reá nézve, mert a láng jobban fellángolt szívében, mint valaha. s minden erő elhatározása füstbe ment.

Utolsó levélben azt mondta, hogy Párizsba megy. Mit tegyen, miután tudomása volt a fiatal házasság oda-utazásáról? Jobban szenvedjen a miatt, hogy nem látja? Maga sem tudta, mit csináljon.

De a szív nem szokott okoskodni; s a sors kivetette már hálóját

kr. IV - X. sorb. 3 frt 30 kr. X - XVI. sorb. 2 frt 30 kr. XVII - XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. körszék. Az I. sorb. 2 frt 20 kr. A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártszék. Erkélysz. I. sorb. 1 frt 70 kr. II - V. 1 frt 20 kr. VI - IX. 1 frt. Zártsz. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III - IV. 50 kr. A jegyek átvehetők a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Közgazdaság.

□ **Az aratás eredménye.** A cséplés munkája megindult; mindenfelé zakatolnak a gépek. Csak hogy míg azelőtt a gazdák többsége jó termést remélt, most a jó terméskilátások mindjobban épen csak a kielégítőnek, illetve a középnek felelnek meg. Sok kárt tettek a multkori erős viharok és jégeseők; a felhőszakadászerű záporok főképp a minőséget rontották meg nagyon. Hogy az eredménynek mikéntjét is legalább közelebbről ismerjük, érdekesnek tartjuk a következő adatokat is közölni: A rossz idő előtt a legtöbb gazdaságban a buza középen felül fizetett, adott 8-10 métermázsát a cséplésnél; ugyanazon földön, a hol 8-10 métermázsát kapott a gazda, most, hogy a csirázásnak indult s részben megromlott gabonát cséplé, alig kap 6-7 métermázsát kat holdankint. Helyenkint azonban még ennél is rosszabb az eredmény; a termésnek ugyanis egyrészt a jégeseő és zápor kiverte, itt ott pedig a vihar el is söpörte. A tolnamegyei részekén is, a hol a korán aratott gabonát a gazda idejében elcsépelte, jó termés volt és most az eredményekkel - kivált Szegzárd és Bonyhád vidékén - nincsenek megelégedve a gazdák. Tolnában, ha az idő állandóan kitünő lett volna, olyan, aminő eleinte volt, akkor nem 5-6-7 s legföljebb 8 métermázsára lett volna az eredmény gazdaságok szerint, hanem átlagban 10 métermázsára; ez a különbség pedig olyan vármegyénél, mint a milyen Tolna is, a hol tulnyomólag buzát termelnek, igen fontos. Tolna vármegyében a buzaterület felül van a 105.000 kat. holdon; a különbség tehát 300-400.000 métermázsára azaz a mostani 6 frt 50 kros árak mellett 2.600.000 frt. A rozs, árpa és zab is körülbelül mintegy 100.000 kat. holdat foglal el Tolnában; ezek a termények is megadták volna a 10 métermázsát holdankint, így talán még rosszabbul fizettek és fizetnek, mint a buza. A zab az utóbbi időben szenvedett legtöbbet, ebben sok a hitvány szemű. A három póttermény is tehát mintegy 300-400 ezer métermázsával, azaz 2-2,5 millió forinttal kisebb termést adott. Öt millió forint különbség pedig Tolna vármegyében jelentékeny veszteség. De fokozódik a veszteség azon körülménynél fogva is, mert a többi terményeket meg a sok eső egészen megrothasztotta, így különösen Somogy megye kaposvári, igali, szigetvári és marcali járásában, hol 20-25 százalék helyett csak 10 százalék átlagos termés jött be a várt eredmény helyett.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben a legújabb hivatalos jelentések szerint a ragadós száj- és körömfájás megszűnt: Szentlőrinc községben és az ehez tartozó Keresztes és Tarcsa pusztákon, továbbá Rác-Tóttós, Mágocs, Beremend községekben, Pagonya-pusztán, Püspök Szent-Erzsébeten, Göröcsönyön, Besencén, Sepasében és Páprádon. Ellenben fellépett Sásd, Csúza, Kistelek, Rónádfa,

Csonkamindszent, Oszró, Bagota, Hernádfa, községekben s a Beremendhez tartozó Ujmajor-pusztán, valamint Luzzok, Császa, Rácmecske, Lothárd, Kisbicsérd községekben. A sertésvész pedig fellépett Bikal, Gyümölcsény, Mágocs, Csebény és Szatina községek sertésállományában.

TÁVIRATOK.

— **Kertészeti kongresszus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter védnöksége alatt álló kertészeti kongresszus ma vette kezdetét. Matlekovits Sándor megnyitó-beszéde után Emich Gusztávot megválasztották a kongresszus elnökének. Darányi miniszterért küldöttség ment, aki a kongresszuson megjelenén, Emich Gusztáv üdvözölte, mire a miniszter hosszabb beszédben felelt. Darányi beszéde után megkezdődtek a szakelőadások. Elsőnek Dietz Sándor adta elő Molnár István értekezését a mezőgazdasági területeknek gyümölcsfákkal való beültetéséről. Ennek több előnye van - az értekező szerint - mint hátránya, a miért is a gazdáknak

igen ajánlható. Ezután Mihálovits Béla a konyhakertészeknek a harmadosztályu kereseti adó alól való felmentéséről értekezett.

— **Utazás Canossába.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lukács pénzügyminiszter tegnap este, Bánffy miniszterelnök ma Bécsbe érkezett.

— **Névnapi ajándék.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap este a fővárosi írók és hírlapírók „Pósa asztaltársasága“ Pósa Lajos nevéstéje alkalmából nagy lakomát rendezett. A népszerű író névnapijára a gyoroki és ménesi szőlőbirtokosok egy gyönyörű hordó ménesit küldtek Pósanak névnapi ajándékkul, melyet Nikolics Döme és Barabás Béla küldöttségileg hoztak fel a bankettre. A felvidéki írók köre szintén küldöttségileg képviseltette magát a Pósalakomán, melyen számos felkészöntöt mondtak; az ünnepelt poéta pedig gyönyörű bordalt - legújabb szerzeményét - olvasott föl.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

HIRDETMÉNY.

A „Vogl Testvérek“ pécsi kereskedőcég tulajdonosainak hagyatéki csődtömegéhez tartozó, a Pécs, Széchenyi-tér 8. sz. alatti bolthelyiségben található, a csődleltár 1-630, 668-670, 752-755, 757, 761-773, 802-805, 807, 812-814, 839-841, 847-854 és 861-865 tételei alatt felvett,

keztyü, fűző, sérvkötő, nyakkendő, keztyűbőr-, gombokból, szabógépből, varrógépekből és más keztyűipari szerszámokból, valamint bolti állványokból álló ingóságok,

melyeknek leltár szerinti becsértéke összesen **4384 frt 18 kr.**, beszerzési ára pedig összesen **8940 frt 68 kr.**, a csődválasztmánynak 1896. évi augusztus hó 22-én hozott határozata folytán **zárt ajánlatok** tárgyalása útján eladatnak.

A venni szándékozók sajátkezüleg aláírt és borítékba zárt ajánlataikat a becsérték 10%-át tevő bánatpénz, vagyis 438 frt 41 kr. bemellekelése mellett alulírott nál (Megye-utca 7. sz. alatt)

1896. évi szeptember hó 3. napjának déli 12 órájáig

nyújthatják be;

későbbi, valamint oly ajánlatok, melyekben a vételár nem szorosán meghatározott önálló összegben van kitéve, nem vétetnek figyelembe.

A választmány 48 órán belül határoz az ajánlatok felett, úgy, hogy azok felett szabadon választhat, s tetszése szerint valamennyit visszautasíthatja. Az el nem fogadott ajánlatokhoz csatolt bánatpénzt alulírt visszaadja.

Az elfogadott ajánlat megtevője a megígért vételárt alulírt kezére 48 óra alatt köteles kifizetni mit ha elmulaszt, bánatpénzét a tömeg javára elveszti és a vételügylet megszűntnek tekintendő. A vevő a megvett tárgyakat ugyancsak 48 óra alatt alulírttól átvenni köteles.

A választmány az eladandó tárgyak minősége, mennyisége és értéke, valamint a leltár helyessége tekintetében semmi szavatosságot el nem vállal, azonban úgy a csődleltár a csődbíróságnál, vagy alulírt nál, mint az eladandó tárgyak a helyszínén, alulírt közbenjöttével naponként d. e. 9-től 12 óráig és d. u. 3-tól 5 óráig tüzetesen megtekinthetők.

A vételügylettől járó kincstári illeték és a nyugta bélyeg a vevő által egyedül viselendő.

Pécs, 1896. aug. 22.

Dr. Müller János

ügyvéd, csődtömeggondnok.

Legújabb brillant-ékszerek u. m. kar-
kötők, gyűrűk, fülbevalók, haj-, mell- és
nyaktűk, továbbá valódi arany, ezüst uri
női órák és láncok valamint valódiezüst
és china ezüst iparművészeti tárgyak és
különbéle ékszerek igen dus választékban
és igen mérsékelt áron kaphatók. **Schönwald
Imre** ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-u.
battyu épület. Kivánságra fenti czég minden-
hová választékot beküld.

NYILT-TÉR +)

Természetes szén-savval érvényes a mehek

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és kúti ital. Kifőné szolgálhat
tesz az emésztési zavaraknál.

Járvány idején présorvati gyógyszernek
bizonyult.

Szét-
küldése **Édeskuty L.** advari má-
lító által Budapest.

← Kapható mindenütt. →

Hirdetés.

Alulírtak közhírré teszszük, hogy az
általunk bérelt Pécs szab. kir. város külső
területének

vadászati joga

gyakorlatára

évi 20 forintért

jogosultsági jegyeket

szolgáltatunk ki, jelentkezhetni ez irány-
Muttnyánszky Béla ügyvédnél, la-
kik **Király-utca 32. sz. a.**, a
ki által kiállított jegyek alapján a díj
Tauszig Zsigmond urnál lefizetendő,
minek megtörténte ad csak jogosultságot
a vadászatnak bérszerződésünk határozma-
nyának megfelelő gyakorlatára.

Pécs, 1896. aug.-25-én.

Muttnyánszky Béla,

Tauszig Zsigmond,

a pécsi külterület vadászati joga
bérlői.

Hirdetések jutányos
áron vétetnek fel ki-
adóhivatalunkban.

17.385. szám.

alisp. 1896.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A szászvár—mázai törvényhatósági közuton levő

1. számú hid helyreállítási —

valamint ugyanezen közuton levő császtai utteknő helyett létesítendő

vasgerendatartós hid építési —

és ezzel kapcsolatos utfelemelési munkálatok biztosítása iránt f. évi szeptember hó 3-án délelőtti 10 órakor hivatalos helyiségemben zárt ajánlatok útján versenytárgyalást tartok.

A munkálatok **3655 frt 23 krajcárral** irányoztattak elő.

Felhívom vállalkozni óhajtókat, hogy szabályszerű ajánlataikat, 5% bánatpénzzel felszerelve, a versenytárgyalás kezdetéig nálam adják be.

A munkálatokra vonatkozó terv, költségvetés és feltételek a kir. állam-
építészeti hivatalnál (Mária-utca) a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécsen, 1896. évi augusztus hó 24-én.

alispán helyett:

Koszits Kamill

Baranyavármegye főjegyzője.

Meghívó.

A „harkányi népbank szövetkezet“

folyó évi szeptember hó 6-án délután 3 órakor

a ref. iskola termében tartandó

ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSRE

TÁRGYAK:

1. A felügyelő bizottság jelentése.
2. Az 1895 ik évi számadás előterjesztése.
3. A végleges lezároláshoz hattuagu felszámoló bizottság megválasztása.
4. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére elnökileg három tag kinevezése.

Harkány 1896. augusztus 16 án

SZÜCS SÁNDOR

ig. elnök.

A „harkányi népbank szövetkezet“ számadása az 1895. évről.

MÉRLEG SZÁMLA.

V a g y o n	frt	kr.	T e h e r	frt	kr.
Leltár (butorokban)	16	50	3 évi összes heti befizetés	2074	80
Bazilika sorsjegyen	8	50	2 évi vagyona	104	08
Betéti hátralékban	379	30			
Készpénzben	1774	58			
Összesen:	2178	88	Összesen:	2178	88

J Ö V E D E L M I K I M U T A T Á S.

V e s z t e s é g	frt	kr.	N y e r e s é g	frt	kr.
Kezelési díj	27	91	Kamatokban	93	73
Leltári könyvek leírása	20	35	Késedelmi kötbérekben	9	46
Vegyes kiadás	68	14	Intés díjakban		80
			Veszteség	12	41
Összesen:	116	40	Összesen:	116	40

Harkány, 1895. december 31-én

SZÜCS SÁNDOR,

ig. elnök.

Jelen számla, illetve mérleg, a számadási könyvek alapján helyesen vezetettek igazoljuk.

Harkány, 1896. augusztus 16 án.

Dr. Heller József

Kann Dévid

felügyelő bizottsági tagok.

Ellenberger Vilmos

A felügyelő bizottságnak az eddigi szives fáradozásaiért köszönetét nyilváníja.

Az igazgatóság.